

Bluegrassovou skupinu **Blanket** (vzniklou v osmdesátých letech minulého století) zná snad každý, kdo u nás o tomto žánru ví alespoň něco – přesněji řečeno, zná nejspíš písničky z kazety, která vyšla v roce 1991. V tehdejší obsazení kapela díky své instrumentální virtuozitě, skvělému vícehlasému provedení gospelů a spirituálů (píseň

První půjdu dál

vyšla i na výběru z Porty 1987) a v neposlední řadě i kvalitním textům patřila mezi naprostou špičku. Druhé album vyšlo v pozměněné sestavě a zní poněkud countryověji, třetí album (ve spolupráci se zpěvačkou Annie Ash) se žánrově odklonilo ještě mnohem více a v polovině devadesátých let skupina zcela ukončila činnost. Petr Kůs mezitím prošel několika jinými kapelami a dalším alespoň přispěl do repertoáru.

V roce 2008 se „pod nátlakem veřejnosti a pamětníků“ (jak je uvedeno na webu skupiny) dal Blanket znovu dohromady a v roce 2010 natočil a vydal nové album. Muzikantská sestava je až na přítomnost hosta Michala Nováka (banjo, dobro, zpěv) a absenci houslisty Františka Kacaříka původní: Milan Menda – kytara, Martin Černý – banjo, Antonis Timiopulos – kontrabas, Petr Kůs – mandolína, všichni také zpěv. Návaznost na první album (mimořádně rovněž bez názvu) tím však rozhodně nekončí: tři ze třinácti skladeb (

Hádka s andělem, Kentucky Waltz a Bleeker Street Rag

) již posluchači dobře znají z prvního alba a mají možnost posoudit, jak málo se od té doby v projevu kapely změnilo: možná trochu vyzrálý hlasy, jiskra jejich souzvuku a drive nástrojového doprovodu však zůstává. Drtivá většina skladeb alba je ve svižném tempu a skvěle šlape „jako zamlada“, sóla v instrumentálních pasážích jsou příjemně melodická a obě instrumentálky tento dojem potvrzují.

Srdce fanouška nepochybně zaplesá i při poslechu třech tradicionálů zpívaných bez nástrojů. Zastřený tenor Milana Mendy byl a je jedním z rozlišujících znaků Blanketu a z vícehlasů by se mohli méně zkušené muzikanti učit (což se, mimořádně, skutečně děje). Relativně známé písně *Roll, Jordan* by nicméně namísto lehce exhibujících pasáží slušely usazenější, jistější a čistší harmonie.

Autorem českých textů je až na dvě výjimky Petr Kůs, který je v této roli v rámci českého bluegrassu považován spolu s Robertem Křesťanem za špičku, jakkoli se jejich přístup liší: Křesťanovy texty jsou až překvapivě poetické, zatímco Kůs vládne běžnějším slovníkem a vyjadřováním. I když občas zazní obrat, který kvalitu shodí („*dál k novejm dním*“), stále ještě patří mezi to nejlepší, co bluegrass v češtině může nabídnout – je až s podivem, že texty nepůsobí jako vata, ačkoli jsou pocitové, a nikoli dějové.

Ke kladům alba patří i obal, který kromě textů obsahuje současné i historické fotografie členů kapely. Hudební a zvukové režie se zhostil Jiří Mašek, který pod hlavičkou Good Day Records album i vydal. {desky 933}